Рекао је: ‘Јеси ли још увек у стању у којем сам те оставио?’ Она је одговорила: ‘Да.’ Тада је Посланик, алејхисселам, рекао: ‘Заиста сам након тебе изговорио четири речи, три пута. Када би се оне измериле са оним што си ти изговорила од јутрос, надмашиле би их у тежини

Од Џувејрије, мајке верника, нека је Аллах задовољан њоме: „Посланик, алејхисселам, је изашао од ње рано ујутру након што је клањао сабах (јутарњу молитву), а она је била у својој просторији за молитву. Потом се вратио касније, а она је још увек била у истом положају. Рекао је: ‘Јеси ли још увек у стању у којем сам те оставио?’ Она је одговорила: ‘Да.’ Тада је Посланик, алејхисселам, рекао: ‘Заиста сам након тебе изговорио четири речи, три пута. Када би се оне измериле са оним што си ти изговорила од јутрос, надмашиле би их у тежини: ‘Субханаллахи ве би-хамдихи, адеде халкихи, ве рида нефсихи, ве зинете аршихи, ве мидаде калиматихи.’“

[صحيح] [رواه مسلم]

Посланик, алејхисселам, изашао је од своје супруге, мајке верника Џувејрије, нека је Аллах задовољан њоме, рано ујутру након што је клањао сабах, а она је седела на свом месту за молитву. Потом се вратио касније, а она је још увек била на истом месту. Рекао је: „Још увек си у стању у којем сам те оставио?“ Она је одговорила: „Да.“ Посланик, алејхисселам, рече: „Изговорио сам након тебе четири речи и поновио их три пута. Када би се по награди упоредиле са свим оним што си ти изговорила досад, надмашиле би их“: Субханаллах – Узвишен је Аллах изнад свих недостатака; ве би-хамдихи – хвала Му, јер Њему припада лепа хвала; адеде халкихи – и онолико колико је Његових створења, која само Аллах може побројати; ве рида нефсихи – и онолико колико је Он задовољан, а то је нешто што је нама недокучиво; ве зинете аршихи – и онолико колико је тежак Његов Арш - Престо, који је највеће и најтеже од свих створења; ве мидаде калиматихи – и онолико колико треба мастила да се Његове речи испишу, а Божије речи су неограничене и не пресушују. Ово обухвата и укључује три категорије, да Божије речи немају границу у својој мери, опису или броју. Међутим, намерено је споменуто мастило Божијих речи да се истакне количина. Прво се спомиње оно што броји велики број, попут броја створења (адеде халкихи), што указује на број и количину; а затим се уздиже на нешто узвишеније, изражено кроз то да је Он задовољан том хвалом (ве рида нефсихи), особину и квалитет (каквоћу); а затим се спомиље тежина највећег створења, Арша (ве зинете Аршихи), што указује за величину и тежину.

